

Недеља о Самарјанки, назvana је по сусрећу Господа са женом из Самарије. Богочовек се представља жени, ни много чистој ни чешћијој, представља јој се као човек уморан и жедан. Јединородни Син Нескворени, рођен од Оца, осећа глад и жеђ створеног човека и то исказује жени на бунару Јаковљевом. Он користи Своју шворевину да жени из Јемена незабожачког објасни; да јој је поштребна друგачија вода, "вода живи", тј. благодаћи Светоћи Духа како шу воду шумачи Св. Кирило Александријски. Као што је вода основни елеменат створеног свећа без које нема живоћа у том створеном свећу, тако је и "вода живи" нешто без чега се не може симети вечноћи, непроядљивости, победа над смрћу. Пожелимо да се у ове дане чештадесетодневног радосног прослављања Вакресења Господњег, на исти начин, и нама обрати Господ, не гледајући какви смо, да се, и овде, у нашем створеном свећу, преобразимо ако се у нама пробуди жеља за вечним живоћом, за "водом животом".

Шесту недељу по Пасхи Црква посвећује исцељењу слепога који исцељен преизнаје и признаје Христаша за Спасишеља а што исказује речима: "Верујем Господе!" и дубоким поклоном. Они што не бејаху слепи, бејаху слепи срцем да преизнају Господу, заслепљени Законом и ревновањем том Закону не преизнаше Богочовека Христаша. Слепорођени је двоструко проледао; проледао је и шелесно и духовно. А ми, на сваком кораку свој живота појући Слепорођеног и појући Раслабљеног шреба, будући да нам је Христос кришеријум-слика, образ живота, да Га преизнајемо и признајемо. Христос је наша реалност, наше избављење од греха и смрти.

У среду 20/7. маја завршава се чештадесет дана боравка Вакрслог Господу у свећи што обележавамо службом Оданија Пасхе-Вакрса. Истовремено славимо и Предразништво Вазнесења Господњег.

Чешћијамо вам првник Вазнесења Господњег и славу пресијоног града Београда који прослављамо у чештварак 21/8. маја са жељом да узраснемо у вери и захвалношћу што се Господ оваклоћен у наше, људско тело, Вазнео у том телу на небо и шиме нам дао залог непроядљивости у Царству Божјем. Уштрђени вером у Други и Славни Христов Долазак најајмо се љубављу према Богу како бисмо иштински заволели човека и свећа надом у нашу вечноћи и сасење нашег града.

Прославу Вазнесења Господњег закључићемо у петак 29/16. маја службом Оданије Вазнесења.

НЕДЕЉА ПЕТА ПО ВАСКРСУ – Самарјанке

10. мај/27. априла

Глас 4. На јутрењу Јеванђ. Јн. зч. 63 (20.1-10). На лит. ал. 28. (ДАП. 11.19-26 и 29-30); Јеванђ. Јн. зч. 12. (4.5-42).

На јутрењу из Јеванђеља по Јовану Богослову - Љубљеном слушамо о откровењу Марије Магдалене да је гроб, у који је у пстак навече положено тело Распетога Христа, празан. Она, преплапана празнином гроба, одлази Симону Петру и Јовану Љубљеном (кога Христос већма љубљаше) са речима оптужбе: "Узеши Господа из гроба..." Они отрчавши до гроба уверише се да Га нема, али обзиром да не знаше Писма и још не примише Духа Светога не схватише да је Он Вакрео, како им је и обећао, те се вратише дому остављајући Марију поред гроба.

На Св. Литургији у недељу ујутро слушамо из Дела Апостолских о невољама хришћана после каменовања Стефана јер их прогнаше у далеке крајеве Кипра, Антиохије, Фениције где проповедају реч Јеванђеља Господњег.

Јеванђеље које се чита на Литургији описује сусрет Господа са Самарјанком на кладенцу Јаковљевом. Првим речима Господ затражи воде од жене из народа са којима се Јудеји не друже и то је збуни. Збуни је и знање којим се показа Господ речима: "Сваки који идије од ове воде оиће ће ожедњиши. А који идије од воде коју ћу му ја дати неће ожедњиши довјека, него вода коју ћу му дати поистиће у њему извор воде која тече у живот јачији".

СВЕТИ ВАСИЛИЈЕ ОСТРОШКИ, ЧУДОТВОРАЦ

12. мај/29. априла

Рођен је у Херцеговини и од малена испуњен љубављу према Цркви Божијој те кад подрасте оде у трећински манастир Успенија Богородице и прими монашки чин. Убрзо се прочу због подвигничког живота те би изабран и посвећен за епископа захумског и скендеријског. Као епископ најпре је столовао у Тврдошу, а кад Тврдош би разорен од Турака пресели се у Острог. Престави се мирно у Господу у 16. веку оставивши своје целе и целебне мошти, поиструеле и чудотворне до дана данашњег. Чудеса на гробу Св. Василија су бездбројна и његовим моштима прилазе како хришћани тако и мусимани и многи други.

НЕДЕЉА ШЕСТА ПО ВАСКРСУ-НЕДЕЉА СЛЕПОГА

17/4. мај

Глас 5. На јутрењу Јеванђ. вак. Јн. зч. 64 (20.11-18). На лит. ал. 16.16-34; Јеванђ. Јн. зч. 34. (9.1-38).

На јутрењи слушајући одломке из Јеванђеља о Вакресењу Господњем по Јовану поново доживљавамо ране јутарње часове вакрене зоре, осећамо сузе на образима уплашене Марије Магдалене, осећамо њен страх, неповерење, неразумевање док одговараše анђелима зашто плаче. "...узеше Господа мојега, и не знам где га положиши" јецају њене речи. А окренувши се Маријаугледа човека, за кога помисли да је баштovan, и од кога затражи тело Господара својега а овај је позва "Марија", и кроз сузе и бол препознаде Њега, Господа, и позва Га најлепшим и најплеменијим именом, назва Га "Равуни, што ће речи Учишћељу".

На литургији, из Дела Апостолских, чита се одломак о сусрету апостола Павла са видовитом робињом која викаше за њима да су они "људи Бога Вишњећа, који нам јављају шути сасења". Када им досади истераше из ње духа нечастивог који јој даваше да гата и погађа а њени господари који зарађиваše од њеног гатања ухватише Павла и Силу, оптужише их да узбуњују град, ишишаше и бацише у тамницу из које их Господ избави земљотресом који им развали окове.

Из Јеванђеља по Јовану слушамо прича о исцељењу човека слепога од рођења. Слушамо како ученици питају: "Ко садреши, овај или родитељи његови, ше се роди слеп?" и препознајемо те речи као наше, речи примерене створеном човеку, речи које и данас често чујемо. На ово питање Исус одговара: "Не садреши ни он ни родитељи његови, него да се јаве дјела Божија на њему." Испољење слепорођеног изазива велико интересовање суграђана. Но сазнавши за то фарисеји се побунише што га испели у суботу, у дан Божији, када се ништа не ради. Рекоше да то дело није од Бога и наста раздор међу фарисејима, а неки посумњаше да је исцељени икад био слеп те га испитиваše и оптуживаše Исуса. Испољењи тада рече: "Оштако је вјека није се чуло да ико ошвори очи рођеном слијејцу. Кад он не би био од Бога, не би могао ништа чиниши."

ВАЗНЕСЕЊЕ ГОСПОДЊЕ – СПАСОВДАН

21/8. мај

На Литургији се чита из Дела Апостолских зч. 1. (1.1-12); из Јеванђеље по Луки зч. 11. (24.36-53).

На литургији се на овај значајни празник, који увек пада у четвртак, чита из Дела Апостолских први одељак у коме се описује Вазнесење Господње које се догодило након четрдесет дана јављања Вакрслог Господа који показа "себе живи многима". Пред Своје Вазнесење Господ заповеди апостолима да се не удаљују из Јерусалима, "неко да чекају обећање Оца, које чушиће". На питање хоће ли он у ово време успоставити Царство Израиљево Господ одговара: "Није ваше знаћи времена и рокове које Ошац задржа у својој власници. Неко ћеши примиши силу када сиће Свешти Дух на вас и бићеше ми сведоци и по Јерусалиму и по..."

Из Св. Јеванђеља чујемо опис јављања Вакрслог Господа ученицима када им показа ране своје и тело своје и затражи што за јело и једе пред њима опомињући их да је све то записано у Закону Мојсијеву и пророцима и Псалмима.